

FALOWAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze a oraz o jasne.

praes 3 sg fałuje (1). *3 pl* fałują (1). *praet 3 sg n* fałowało (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Niedomagać, szwankować, zawodzić; claudicare, fallere, labi, titubare Cn [komu] (2) : Znać żeś w kołściele małym/ w kącie/ w cieniu then liść piśał/ iż ci tak fałowáło pióro OrzList b4v; Piołyn w miedzie wárząc pić/ bárzo tym pomaga kthorym Wątrobá fałuię. SienLek 89.*

2. *Przywodzić do upadku [co] (1) : Ráki na ísprawy dzifieyśzé. [...] Práwy to klenot nie fá w nim przyfády/ Spráwy cnotliwé nie fáliuá rády PudłFr 46.*

AK